

171.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 marca 1923 r.

o rozszerzeniu granic miasta Płocka.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) oraz na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnicy austriackiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 400), zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Płocka włącza się wieś Radziewie pow. gostynińskiego.

Jednocześnie wymienioną wieś wyłącza się z gminy Łąck powiatu gostynińskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

172.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 lutego 1923 r.

o zniesieniu gminy orzechowskiej w powiecie dziśnieńskim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się gminę orzechowską w powiecie dziśnieńskim, wcielając wszystkie wchodzące w jej skład miejscowości do gminy prozorockiej tegoż powiatu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

173.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lutego 1923 roku

o wyrobie machorki w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) uzupełniając rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), zarządza się co następuje:

§ 1. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, którym po myśli §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) zezwolono na dalszą produkcję tychże wyrobów w okresie przejściowym, są tem samem uprawnieni również do fabrykacji machorki pod warunkiem zastosowania się do osobnych przepisów, wyszczególnionych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Pod określeniem machorka należy rozumieć tytoń krajany, tarty lub kruszony, otrzymany z liści tytoniowych krajowego pochodzenia z ewentualną domieszką zagranicznych liści tytoniowych koloru ciemnego. Domieszka powyższa, którą mogą również stanowić odpadki (ogonki, okrucy i t. p.) liści zagranicznych, nie może przekraczać 10% ogólnej ilości surowca, użytego do tejże machorki. W wypadkach szczególnych może Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zezwolić wyjątkowo na użycie domieszki w większym procentowym stosunku niż podano powyżej.

§ 3. W miejsce liści tytoniowych krajowego pochodzenia można do wyrobu machorki użyć w całości lub częściowo również liści tytoniowych niemieckiego pochodzenia, to jest sprowadzonych z Niemiec i tamże wyplantowanych. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, ubiegający się o prawo sprowadzenia powyższego surowca z Niemiec, winni przedłożyć każdorazowo Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego należycie udokumentowane dowody, że zakupiony przez nich w Niemczech surowiec został istotnie w Niemczech wyplantowany. Jako dowód taki może między innymi służyć urzędowe stwierdzenie przynależnej do miejsca zakupu Izby handlowo-przemysłowej. Dowody powyższe należy przedkładać w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesłany zostanie władzy skarbowej, która odnośną fabrykę wyrobów tytoniowych kontroluje.

§ 4. Surowiec przeznaczony do wyrobu machorki winien być przechowywany w oddzielnych magazynach. Również i fabrykacja machorki może się odbywać jedynie w osobnych lokalach, oddzielnie od fabrykacji wszystkich innych wyrobów tytoniowych.

W wypadkach szczególnie zasługujących na uwzględnienie może Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego zezwolić czasowo na wyjątki od postanowień niniejszego paragrafu.